

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 722/2025
11.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету малолетног АА и др., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног АА - адвоката Иване Јарковачки Милетић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Панчеву КМ бр.22/24 од 28.11.2024. године и Апелационог суда у Београду Кжм1 5/25 од 19.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 11.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА - адвоката Иване Јарковачки Милетић, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Панчеву КМ бр.22/24 од 28.11.2024. године и Апелационог суда у Београду Кжм1 5/25 од 19.02.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Панчеву КМ бр.22/24 од 28.11.2024. године према малолетном АА, између осталих, изречена је васпитна мера посебне обавезе да се без накнаде укључи у послове социјалног, локалног или еколошког садржаја. Оштећени је упућен на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева а одлучено је да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Решењем Апелационог суда у Београду Кжм1 5/25 од 19.02.2025. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца малолетних и решење Вишег суда у Панчеву КМ бр.22/24 од 28.11.2024. године, потврђено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац малолетног АА - адвокат Ивана Јарковачки Милетић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, преиначи побијана решења и према малолетном обустави поступак.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац малолетног у поднетом захтеву као разлог подношења захтева наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, у образложењу наведене повреде закона бранилац не указује због чега сматра да су искази малолетних саизвршилаца незаконити докази, већ суштински оспорава њихове исказе дајући сопствену оцену њихових исказа, на који начин полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама. Ово са разлога што наводи да су изјаве осталих малолетника – саизвршиоца нелогичне и неистините на шта указује део исказа у коме су навели да је малолетни АА био једини који је оштећеном задавао ударце, а што не одговара описују догађаја у оптужном акту, те наводе да је АА оштећеног тукао рукама, што је супротно вештачењу којим је утврђено да је био шутиран.

Како, дакле, бранилац малолетног у поднетом захтеву, као разлог побијања правноснажних решења, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа дату од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца малолетног АА у овом делу оценио недозвољеним.

Поред наведеног, бранилац малолетног осталим наводима оспорава и утврђено чињенично стање истичући да је исказ сведока ББ послужио као оправдање зашто су малолетног АА укључили у читав догађај, која је навела да је први ударац у главу оштећеном нанео малолетни ВВ, да су потом оштећеног шутирала тројица момака од којих је један био малолетни ВВ. Исказ наведеног сведока је, по ставу браниоца, остао неоцењен и неанализиран од стране суда и из њега се не може закључити да је управо малолетни АА био један од тројице који су оштећеном нанели тешке телесне повреде, посебно имајући у виду да је критичном догађају присуствовао и сведок малолетни ГГ,

који је навео да су управо та иста тројица која су претходно тукла оштећеног, непосредно после критичног догађаја помогла ББ да подигне оштећеног, а малолетни АА је након повређивања шаке, напустио лице места и није помогао да се оштећени подигне, нити је седео на клупи са сведоком и оштећеним, па је једини закључак, како то бранилац истиче, да је трећи малолетник који је нанео повреде оштећеном могао бити само сведок ГГ.

Изнетим наводима бранилац окривљеног у поднетом захтеву суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и браниоцу због повреде закона, из ког разлога је Врховни суд захтев браниоца малолетног АА и у овом делу оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА - адвоката Иване Јарковачки Милетић одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић